AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

demb̃ in caput angeli. ñ credendib̃ aũ tapis offen
sionis. ⁊ petra scandali. ita testimoniũ legis. ita q̃ lege
ñ legitime utuntur testimoniũ ē. q̃ eũ cauca punien
di peccatores. hisũ q̃ ea legitime utuntur testimoniũ
ē. q̃ demonstrat. adquē iudandi. fugere debent pecca
tores. Inea enim grã ē iustitia dei. testimoniũ ñ in sa le
ge ⁊ ppheis quia iustificat̃ impi. Quã q̃ d̃ ignorantes
⁊ sua uolentes ēstituere iustitie dei ñ s̃ subiecti. Quan
ta mdq; mandauit patrib̃ nr̃is nota facere ea filis
suis ut ēgnoscat̃ gr̃ãm ata. filii q̃ nascent̃ ⁊ ex
urgent. narrent ea filis suis. Vt ponant in do
spē sua. ⁊ ñ obliuiscant̃ opa dei ⁊ mandata ei
exq̃rant. Ne fiant sicut patres eor. gr̃ãm ꝓpha ⁊ ama
rians. ben̄ ato que ñ direxit̃ cor suũ. ⁊ ñ ē credi
t̃ cũ do spē ei. Hec cũ dicant duos q̃ d̃ ann̄ ꝓphos.
alter ũ aduersus alterũ adnouũ ꝓnuntiant̃. Ita d̃ ant̃ q̃n
tamandauit patrib̃ nr̃is nota facere ea filis suis. ñta
m eos agnouisse aut fecisse. S. ad hoc accepunt ꝓ
phetiam ēgnoscant̃ gr̃ãm ata. d̃ illa ñ ēgnouit filii q̃
nascent̃ ⁊ exurgent. Nam illi q̃ nati s̃ ñ exurrexe
rt̃. q̃ ñ sursum cor. s. in ea pōnt̃ habuerũt. Cũ ex eo enim
exurgit̃ ñ dictũ ē. si exurrexistis cũ xpo q̃ sursũ s
sapite. Et narrent in d̃ filis suis. ut ponant in do spē
sua. Ita enim ñ sua iustitia iusti uolunt̃ ēstituere. s. re
uelant̃ ad d̃ in ua sua. ⁊ sp̄ant in eũ ut ipse faciat̃. Et
ne obliuiscant̃ opa dei ⁊ magnificando eū. ⁊ nactando
opa sua tã quã ipsi faciant̃ cũ d̃s sit q̃ opat̃ in eis. q̃ bona
opa ut̃ uelle operari pbona uoluntate. Et mandata ei
exq̃rant. cũ ea diligant̃. Quom exq̃rit̃. Quanta enim
mdq; mandauit patrib̃ nr̃is nota facere ea filis suis ut ēg
nosca gr̃ãm ata. Vt d̃ ēgnoscat̃. Vtq; mandata
q̃ mandauit. Quom q̃ adhuc exq̃rant. ñ ponendom
do spem sua. Tunc mandata ei exq̃rant ut abes suo
adiuuante cōpleant̃. Ne fiant sicut patres eor. gr̃ãm ꝓpha
⁊ amarians. gr̃ãm q̃ ñ direxit̃ cor suũ. Et dicũ q̃ re cu
uos subiungendo ⁊ ñ credidit̃ cũ do spē ei. q̃ ñ habe
bat fide que impetrat̃ q̃ exumpat̃. Quando enim cũ spiri
di opat̃ spē hoīs cooperat̃ et̃ d̃ d̃s iustificat̃ impletũ. Et
hoc ñ in credendo in eũ q̃ iustificat̃ impiũ. Q̃m fide

ñ habuit gr̃ãm ꝓpha ⁊ amarians. Et dicũ de ea
dictũ ē. ñ credidit̃ cũ do spē ei. Multo enim hoc
ex ꝓsilius dictũ ē ad significandã gr̃ãm dei q̃ ñ so
lũ opat̃ ut̃ missionē peccatorũ. s. cooperantē s
sacē hominis sp̄m in ope bonorũ factorũ. bonorũ q̃ si
dicet̃. ñ credidit̃ do spē ei. Hoc ē enim habere cũ do
credit̃ sp̄m ñ credere sp̄m suũ posse facere sine do
iustitia. s. cũ do. Hoc ē credere in d̃m. q̃ tunc plus
ē quã credere do. Nam ⁊ homines cum libere ꝓ plerũq;
credendũ ē. q̃ mus in eũ ñ sit credendũ. Hoc ē
enim credere in d̃m credendo adherere ad bene op
andũ bona opa in do. q̃ sine me in q̃ nichil
potestis facere. Quid aũ plus hinc apls dicere potuit
q̃m d̃ant̃. q̃ adherere d̃no unus spē ē. Ab eo q̃ ex illa
testimoniũ ē. q̃ d̃ apnec ñ q̃ absoluat̃ reus. Ita
ē enim in ea q̃ cauca punit̃ peccatores. ñ spē ad iu
uans q̃ libere iustificet peccatores. Et ñ ano q̃ illa
cui exemplũ cauendũ ē in do pha ⁊ amarians
fuit q̃ ñ credit̃ cũ do spē ei. q̃ ⁊ si aliq̃ credi
dit do. ñ tamen credidit̃ in d̃m. Non ex fide ad he
sit do. ut sanata ad do bene cooperet̃ cooperante
in se do. Denq; filii esse inmendantes mutan
tes. ut cũ euersis in die belli. Et seq̃ntes in legem
iustitie. in legem iustitie ñ peruenerũt. Quare. Qua
ñ ex fide. Et ñ ano eũ exit cui spē cũ do credit̃ ñ ē
s. tamen q̃m ex opib̃ q̃ ñ sic intendit̃ mutare cũ
d̃ sors apparet̃. Tamen q̃m in opib̃ legis. ⁊ a dure
⁊ cor. ubi iustitia ex fide q̃ p dilectionē opat̃.
q̃ in bene cũ do q̃ opat̃ in homine ⁊ uelle ⁊ posse
pbona uoluntate. Nam d̃ē aliud tendere ad cũ
⁊ mutare. ⁊ cũ tam in die belli. ñ attendere ⁊ p mutare
in die audimonis. ⁊ deserere in die tentationis.
armis q̃ si pluere ⁊ adhoram certamina nolle
pugnare. Q̃d sane autem tendentes ⁊ mutantes
arcus. cũ debuisse dicere in deat̃ tendentes arcũ
⁊ mutantes sagittas. ñ enim arcũ mutat̃. s. abar
cu aliq̃ mutat̃. Aut illa locutio ē de q̃ supi
dissertum. ũ dictũ ē. suscitauit testimoniũ
q̃ suscitauit aliq̃ testimonio. ita ⁊ hic mu